

1985, 21. března – Sdělení VONS č. 431 „Adam Rucki odsouzen“ o rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku odsuzujícím Adama Ruckého pro trestný čin maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi k podmíněnému trestu odnětí svobody.¹

Ve dnech 13. a 14. března 19[8]5 se konalo hlavní líčení v trestní věci proti katolickému knězi Adamu Ruckému (viz naše sdělení č. 430).² Senát Okresního soudu ve Frýdku-Místku uznal A. Ruckého vinným ve smyslu obžaloby a odsoudil ho ke třem měsícům odnětí svobody s podmíněným odkladem na 1 rok.

V průběhu hlavního líčení bylo slyšeno 22 svědků. Předseda senátu se dokonce o výchovném působení A. Ruckého na věřící mládež vyjádřil kladně, nesmělo by však prý obsahovat náboženské prvky. Neformální setkání obžalovaného s mladými lidmi, v jejichž rámci se vykládaly a četly pasáže z bible, kvalifikoval soud jako setkání čistě náboženského rázu, a tudíž zakládající skutkovou podstatu trestného činu maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi podle § 178 tr. z. (horní hranice sazby dva roky). Výměru trestu při dolní hranici sazby odůvodnil předseda senátu paradoxně společensky prospěšnou stránkou výchovné činnosti Adama Ruckého. Proces vzbudil živý ohlas ve farnostech Třince a Střítež, kde A. Rucki až do ztráty souhlasu v srpnu 1984 působil jako duchovní.³ Po oba dny stálo před soudní místností asi 80 lidí, z nichž v první den bylo vpuštěno asi patnáct, druhý den okolo šedesáti účastníků.⁴

Smyslem odsouzení Adama Ruckého je ochromit náboženskou aktivitu kněží i věřících a vyvolat v nich strach z jakéhokoliv neformálního setkávání.

Informace o Chartě 77, r. 8, 1985, č. 4, s. 21.

POZNÁMKY

¹ Dokument č. 434.

² Dokument č. 433.

³ Adam Rucki byl v červnu 1984 zatčen a čtyři dny vyslýchán. Předmětem výslechu byla jeho setkávání s mladými lidmi. Odbor kultury pro věci církevní při Severomoravském krajském národním výboru v Ostravě na základě zjištěných skutečností odebral Adamu Ruckému státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti s platností k 1. 8. 1984. Rucki byl nucen nastoupit civilní zaměstnání. V Třinci a Stříteži se proti tomuto rozhodnutí vzvedla vlna odporu. Věřící obou farností zaslali na příslušný odbor Severomoravského krajského národního výboru v Ostravě prostřednictvím kardinála Františka Tomáška stížnost, v níž vyjádřili hlubokou nespokojenost s odstraněním Adama Ruckého, který působil pozitivně výchovně na mládež a získal si tak uznání i z řad nekatolíků. Stížnost podepsalo 466 osob. K tomu viz článek „Proti ‚odštělování‘ nejlepších kněží“ in: *Studie*, 1984, č. 95, s. 446. Ruckého odvolání proti rozhodnutí Severomoravského krajského národního výboru v Ostravě o odnětí státního souhlasu adresované Sekretariátu pro věci církevní Ministerstva kultury ČSR viz in: tamtéž, s. 447; dopis věřících kardinálovi Františku Tomáškovvi vyjadřující rozhořčení nad odnětím státního souhlasu A. Ruckému a žádost o zákrok v jeho prospěch, viz in: tamtéž, s. 447–448.

⁴ K přelíčení viz článek „Apoštol mládeže Adam Rucki odsouzen“ obsahující obžalobu podanou Okresní prokuraturou ve Frýdku-Místku na A. Ruckého a zprávu o soudním jednání u Okresního soudu ve Frýdku-Místku in: *Studie*, 1985, č. 100–101, s. 481–484.